

Т.Г. Шевченко -

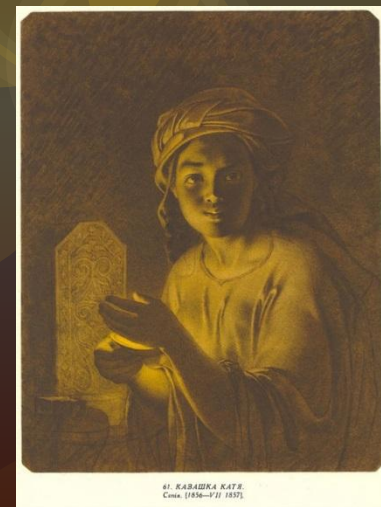
ХУДОЖНИК

(1814-1861)

Тарас Григорович Шевченко – видатний український письменник та поет, чия творчість зробила його не багато не мало, а символом українського народу та однією з головних колон, на якій тримається вся наша українська культура.

Так, всі ми з вами ще із шкільної лавки добре знаємо Шевченка саме як письменника, поета, та от трошки призабули про те, що Тарас Григорович був не лишень геніальним письменником, а і не менш геніальним художником. Художня спадщина Тараса величезна – збереглось 835 творів, картин, портретів, гравюр на різні теми, написані протягом різних періодів життя великого Кобзаря.

Ще понад 270 художніх творів вважаються втраченими, нажаль. У сьогоднішній статті маю намір познайомити вас із цією значно менш висвітленою стороною творчості видатного українця, познайомити вас із *Шевченком-художником*.

Потяг до живопису та малювання у Шевченка був з самих ранніх років його життя, ще будучи зовсім маленьким Тарас любив розмальовувати крейдою стіни хати, стіл, лавки, різними дивними чудернацькими візерунками, також з насолодою малював людей, тварин, пейзажі. Якось намалював п'яного дяка Богорського, в якого перебував на вихованні з 13 років, після смерті своїх батьків.

**Тарас - пастух
І.С.Жукевич**

Дяк образився на свій портрет і покарав юного художника. Згодом Шевченко втікає від дяка-самодура, а оскільки тяга до живопису перетворилась на незгасну пристрасть, Тарас цілеспрямовано шукає у навколишніх селах вчителя-малювача. І знаходить – спершу стає учнем диякона Ефремова, а згодом вчиться малярству ще в багатьох різних майстрів.

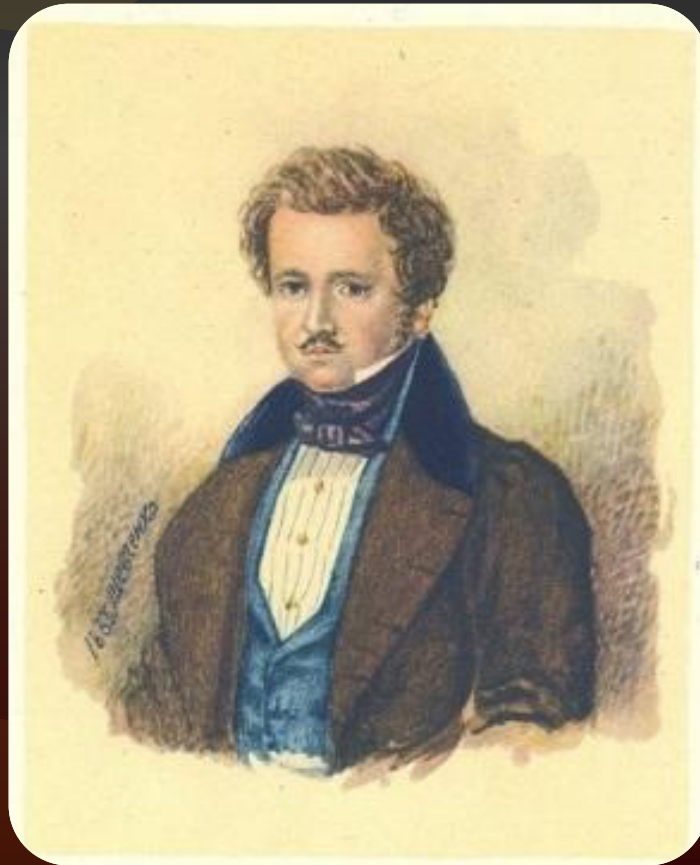
В. І. Штеріберг. Кара різками в дяківській школі, *Олівець*. (Малюнок за розповідями Т. Г. Шевченка).

В. І. Штеріберг. Кара різками в дяківській школі

Одна з картин того періоду – «Погруддя жінки», написана простим олівцем у 1830 році, Тарасу тоді було всього 16 років. Можливо ця гарна мрійлива панянка на картині була одною з його муз.

У 1828 році Шевченко стає наймитом Павла Енгельгарда, багатого росіянина дворянського походження. Енгельгарди були своєрідними тогочасними олігархами, адже їхня родина входила у четвірку найбагатших українських сімей

портрет пана Енгельгарда, зроблений аквареллю, 1833 рік.

У 1831 році Енгельгард разом із Шевченком переїздить до Санкт-Петербургу, тогочасну мистецьку та культурну Мекку Російської імперії. У Петербурзі талановитого хлопця помічають видатні російські художники Карл Брюллов та Василь Жуковський, які спільними зусиллями викупляють Тараса із кріпацтва та сприяють його вступу до Петербурзької академії мистецтв, а Карл Брюллов стає вчителем та наставником юного художника.

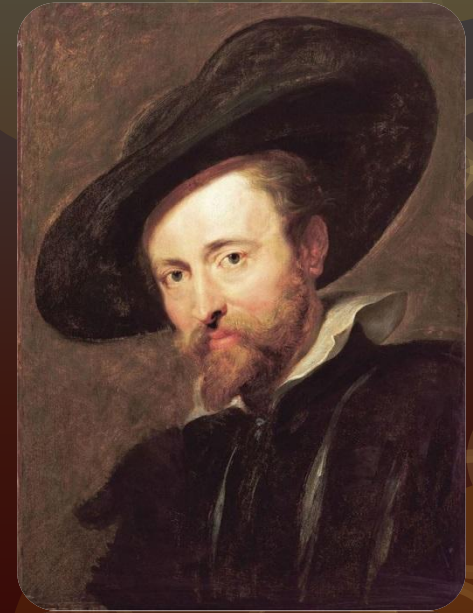
У майстерні Карла Брюллова відбувається його подальше мистецьке формування. В цей період Тарас знайомиться із творчістю відомих майстрів світового живопису. Шевченко закінчує академію мистецтв одним з кращих студентів, а його художні твори то і діло отримують різні премії та винагороди.

Антонис Ван Дейк

Рембрандт

Питер Пауль Рубенс

«Катерина» – одна з найцікавіших картин Шевченка, написана олією у 1840 році. Картина дуже символічна, у формі образів автор передає ті почуття, які неначе хвилі здіймались у його серці.

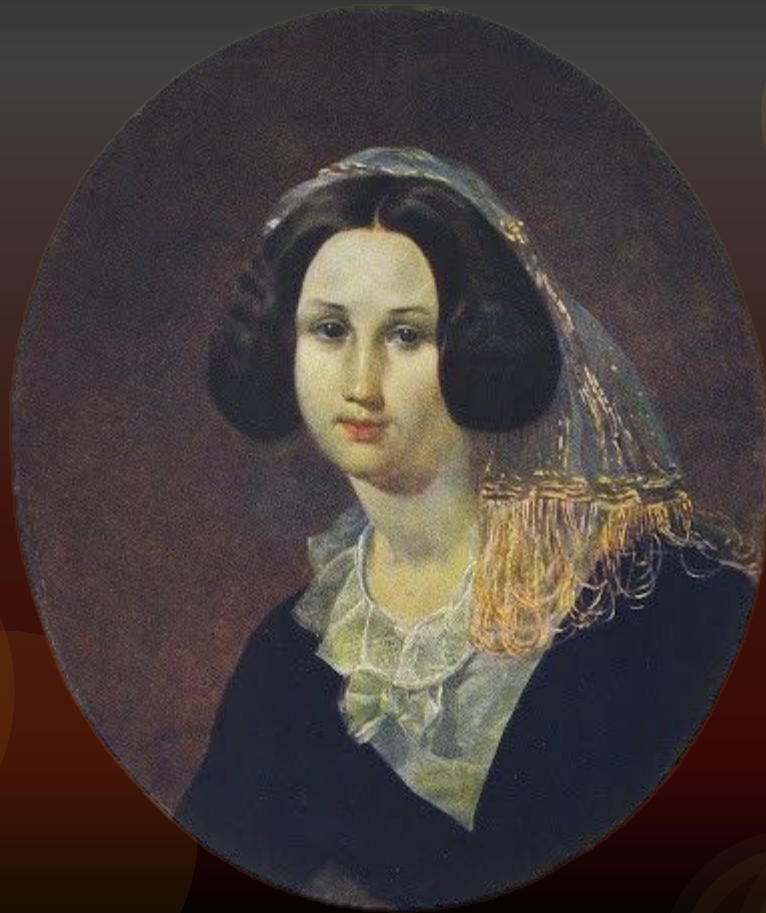
«Циганка гадає українській дівчині»,
написана у 1841 році, тут теж
прослідковується схожий сюжет, а українська
дівчина символізує не що інше, але саму
Україну.

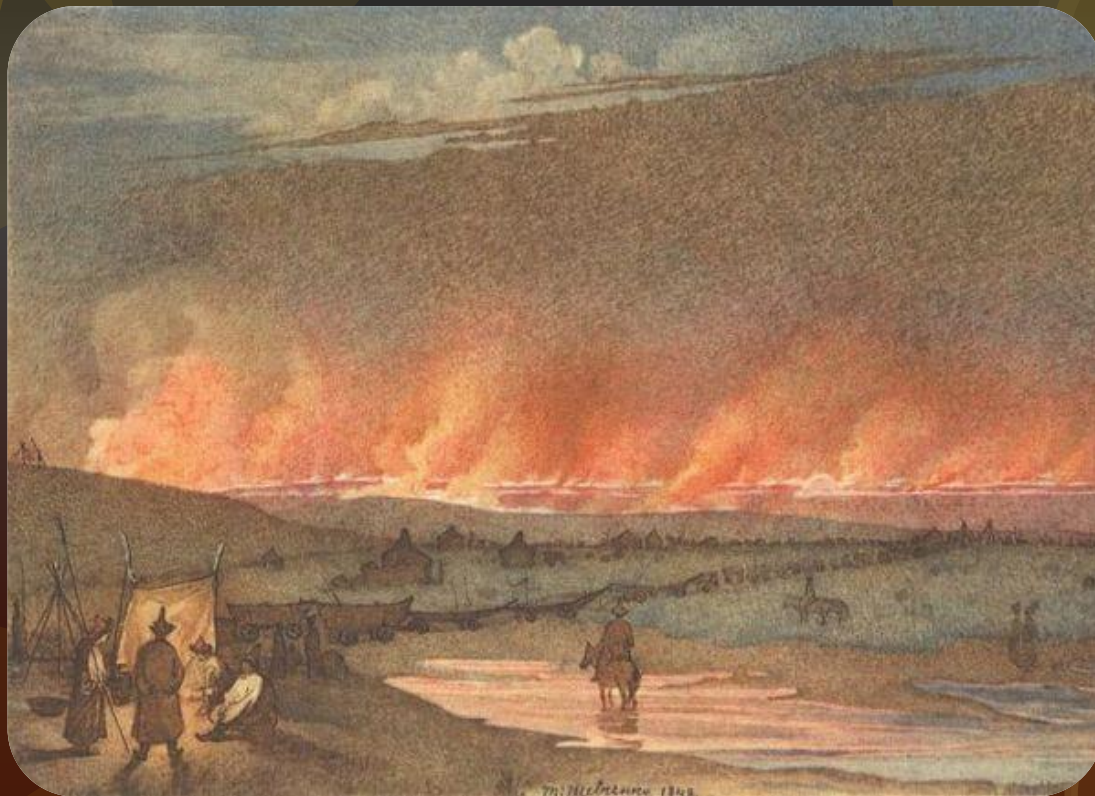
У 1843 році Тарас покидає Петербург та відправляється у свою мандрівку Україною під час якої малює низку гарних українських пейзажів:

У 1847 році Шевченко отримав замовлення написати портрет молодій княгині Катерини Кейкаутової, ніжна та юна жінка, яка страждала від деспотизму свого чоловіка, викликала співчуття та симпатію художника. Вже закінчивши свій портрет, він довго її згадував і навіть передбачив у повісті «Княгиня»

А це одна з кращих його картин пейзажного напрямку – «Пожежа у степу», написана у 1848 році, під час степного переходу із Орська до Аральського моря, коли Шевченко став очевидцем дивовижного вражаючого видовища – велетенського полум'я, від підпаленої казахами сухої трави.

Але не менше полум'я горіло в душі легендарного Кобзаря, який залишив нам у спадок свої чудові художні та літературні твори, які надихають та будуть надихати ще не одне покоління українців.

A decorative border with a repeating floral pattern of red flowers, green leaves, and red berries, set against a dark background with faint yellow circles.

Дякую за увагу

1 ГД